

DIOGEN pro culture magazine & DIOGEN pro art magazine -ISSN 2296-0929; ISSN 2296-0910

Publisher online and owner, Sabahudin Hadžialić, MSc

E-mail: contact_editor@diogenpro.com / WWW: <http://www.diogenpro.com/>

Tatjana Debeljački Interview

Barbara Bračun

Svest pesnika i savest foto art umetnika

Ili vice versa

Ko je Barbara Bračun, u civilizacijskom, ali i umetničkom poimanju svesti i savesti?

Hm, vrlo kompleksno pitanje koje predstavlja izazov jer taj izazov može biti uvod u polemiku. Naravno da je pitanje postavio netko drugi. S obzirom da ovaj naš razgovor nije polemika, mogla bih nekako uvodno citirati Gandhija. „Život nam nudi više od prilike da ga ubrzamo”. Svijest? Posjedujem je u dovoljnim količinama da ne bih tražila odgovore u dalekoj evoluiranoj prošlosti. Jer nisam sigurna koliko bi bili razumljivo što sam željela reći. Mi smo postali „društvena bića“ koja se natječu tko će biti brži, glasniji, uspješniji, tko ima veću moć da nas uvjeri da je jači ako stisne onaj opaki klik koji bi sve uništio. Što danas znači posjedovati svijest? Biti ograničeno empatičan, suosjećati sa patnjama svijeta. Ljudskom rukom nanese. Ratovi, glad, bijeda? Odgovor prirode koji nam kroz

elementarne nepogode daje do znanja. Stani čovječe, ti koji sada držiš civilizaciju u svojim rukama, svijesti! I ja, Barbara, sam dio te svijesti jer sam sada tu. Ako me pitaš jesam li sretna, nisam. Ne na način kako bih voljela biti. Jer ne tražimo puno ni ja, ali ni moja svijest.

Trudim se živjeti i preživjeti ograničenja i nametnuta pravila. Tako su nas učili. Naši roditelji, društvo u cjelini. U umjetničkom smislu pokušavam koračati zemljovidom svih čežnji moje duše. Oči u oči sa samom sobom i obraz uz obraz sa svijetom oko sebe.

Južnoslovenski prostor ste prilično, uslovno rečeno, pokrili Vašim nastupima kao pesnikinja, ali i kao foto-art umetnik sa izložbama. Izdvajate li neke od njih i kako sebe gledate u susretu sa svakodnevnim pretpostavkama Vas, kao umetnice i pesnikinje i ljudi koji posećuju Vaše izložbe i slušaju Vaše stihove?

Da, neobičan je taj moj put. U jednom trenutku postaneš svjestan da si javna osoba. Da se ona prati, na neki način i očekuje štošta od nje. I na kraju krajeva da svi mi koji se kreativno izražavamo, bez obzira o kojoj se umjetnosti radi, na neki način postajemo i pretpostavka da smo netko. Svatko od nas se svakodnevno bori sa onim malim crvuljkom - egom. Ne smijemo ga previše hraniti jer postane nezasitan. Znamo svi koliko se čita i poštuje književna i poetska riječ. Ako imaš sreće da izdaš svoju knjigu, i nađe se na polici knjižnice, moliš doslovce dragog Boga i svemir, da je barem netko jednom posudi i pročita.

Puno je poziva u Hrvatskoj i drugim zemljama da gostujem kao pjesnikinja i foto-art umjetnica. Trudim se ispoštovati dogovoreno. Ponekad to nije lako uskladiti s privatnim obavezama, i mojim radnim mjestom knjižničarke u jednoj od knjižnica Knjižnica grada Zagreba.

Za svoje izložbe, one nove, i one stare, pripremam se dugo.

Nisam sklona amaterizmu. Da ne bi bilo zabune, ne mislim da sam vrh u foto-art

svijetu. Ja svoju fotografiju dajem kao umjetnost. To je prepoznato. I raduje. Interesu za moju fotografiju doprinose i zanimljive tehnike izlaganja. Staklo, platno, keramika, drvo.

Što se tiče poetskog izražavanja, držim da je osobnost, uz pisanu riječ, neizostavni dio koju publika osjeti ili ne. Objasnite im svojim stihovima, stavom da ste život u svim stvarnim svakodnevnim iskušenjima i segmentima. Kroz ljubav, bol, sreću, emociju koja ne vara. Emociju koja posjeduje ispunjenje. Ako se to osjeti, onda ćete doživjeti ono što i ja. Da barem jedna gošća-gost puste suzu. I vi zajedno s publikom koja vas tako emotivno doživljava.

Sarajevo i Barbara Bračun? DIOGEN pro kultura magazin i Barbara Bračun? Ima neka tajna veza, ili?

U sklopu svjetskog poetskog maratona 2012. godine imala sam prvu promociju knjige „Plešem ljubav“ u Sarajevu. Glavni urednik Diogen pro kultura magazina za kulturu, umjetnost, nauku i obrazovanje književnik Sabahudin Hadžialić, urednik i recenzent moje zbirke dao je priliku mojoj poeziji i fotografiji. Moj fotografski identitet predstavljen je u specijalnom izdanju Diogen pro art magazina, Listopada 2011. godine, ali i poetska poruka, kako i na WWW stranicama magazina, ali i u štampanom izdanju DIOGEN pro kultura magazina – Godišnjaku br. 2 (2012.g.)

Prije tjedan dana u sklopu Bosanskog kulturnog centra u Sarajevu upriličeno je otvorenje izložbe „Pogled u svijet“ i promocija zbirke poezije „Plešem ljubav“. Kroz dvodnevno sarajevsko gostovanje predstavljena sam u „Planet poeziji“, multimedijalnom interkulturalnom projektu koji vodi uvaženi književnik Dino Pora. I na kraju nezaobilazna „Sarajevska jutra poezije“.

Sarajevu sam rekla „da“ svojom osobnom pričom. U Sarajevu živim intimno povezana s vlastitim životom i svijetom. Istinska „tajna veza“ u kojoj nije tajna da je u Sarajevu počeo moj književni ples ljubavi.

Kakva je poruka, odnosno *creacio sublimarum*, Vaših foto-art snoviđenja? Očekujuća, pretpostavljena ili provocirajuća unutar oblika Vašeg utiska o svetu i oko sebe kao otiska na foto refleksiji?

Svojim foto-art snoviđenjima pokušavam dati više od fotografije. Svaka fotografija ima tugu, "malu" sreću koja postaje more sreće. Osobnu priču bez obzira što su sve četiri samostalne izložbe do sada tematske. Kroz fotografiju zamišljam bolji svijet do najsitnije pojedinosti. Dajem joj stanje uma, dušu, misao. Svijet je bez obzira na stanje u kojem se nalazi mjesto za život.

Na putovanjima osim prirode, starih prozora, barki... fotkam ljude, djecu, život na margini, siromaštvo, bijedu, svijet gdje je sve ništa. Svijet gdje je ništa sve. To će biti jedna od mojih sljedećih izložbi.

Poruku mojih utisaka ljudski je osjetio i napisao u osvrtu urednik Sabahudin Hadžialić.

Zaustavljeni trenutak sjećanja, Diogen pro kultura , Featuring Artist:

Barbara Bračun, Croatia

„Sva bol svijeta je smještena u pokušaj Barbare Bračun da objektivom sopstvenih stremljenja usmjeri vlastita čula ka istini. Da! Istini trenutka sjećanja koji u nanosekundama protiču brzinom svjetlosti ispred očiju pravednika ovdašnjih.“

Sabahudin Hadžialić

Otisak prepuštam vremenu okrenuta čežnji. Hrabra i postojana.

Vaša poezija i Vaš život neretko su isprepletene, do bola, ne samo Vašeg sopstvenog? Kakva je budućnost te „boli“ i kakvi su planovi na polju književnosti, ali i foto-art umetnosti, u skorijoj budućnosti?

Bol je za mene osim fizičke, žudnja ljudske duše za drugom koju čujemo srcem i tijelom. Nije lako pisati i živjeti „bol,, ako nakon nje ne znamo prepoznati sreću kao nadu za nešto sveto što prebiva u nama. I bol ima svoju vrijednost ako joj znamo otkriti plemenite namjere. Svjesnost sebe i svijeta posjeduje labirint kompromisa. U boli koja postaje slatka čežnja.

Na polju književnosti poezija ima predah. Radim na romanu u formi pisma. Dala sam sama sebi rok do polovice sljedeće godine. *La vie en Rose* i Barbara Bračun.

Na polju foto-art umjetnosti , 09.10.14. otvara se četvrta samostalna izložba u Zagrebu. Izložba fotografija „BiciklArt“. Dogovorena su gostovanja i izložbe u Hrvatskoj i okolnim zemljama. Da bismo živjeli svoje želje, potrebna je hrabrost. Trudim se.

Jeste li ostvarili sve što ste želeli i kada bi krenuli ispočetka da li bi isto se bavili umetničkim stvaralaštvom?

Ponekad mi se čini da je sve jedan divan san. Moja unutarnja snaga je u tome što sam prihvatila svoju umjetnost kao određeni poziv da pomognem tamo gdje je to moguće. Prodajom knjige „Plešem ljubav“ pomoglo se osobama s posebnim potrebama i invaliditetom. Vodim radionicu „I riječ ima srce koje kuca“ koja ima za cilj motivirati mlade, osobe s posebnim potrebama i osobama starije životne dobi na kreativno izražavanje. Gostujem u školama, domovima za starije osobe, i drugim ustanovama. Umjetnost je nadanje. Živjeti u nadi znači živjeti u očekivanju onoga što će se dogoditi. Živjeti s vjerom znači opustiti se i zamoliti život da te vodi tamo gdje je u svojoj punini dobar. Na izvoru gdje čeka Čovjek.

Biti danas Čovjek u punom smislu te riječi postaje umjetničko stvaralaštvo.

Imate li da kažete nešto što bi bilo značajno, a da Vas nisam pitala?

Mislím da smo dotaknuli najbitnije. Ne možemo predvidjeti do detalja svaki naš trenutak i misao. Pitanja koja nisu postavljena moguće čekaju neko novo vrijeme. Svoju priliku da im stigne odgovor srca u budućnosti.

Da li mislite da ste nadmudrili očekivanja?

Očekivanja nisam imala. Slijed životnih okolnosti je ponudio mogućnost. Nije bilo pogodbe. Ne bih pristala na nadmudrivanje. Imala sam priliku prihvatiti ili ne da budem umjetnica života. Da volim i poštujem svoje osjećaje, i činjenicu da se moje stvaralaštvo ne mora sviđati svima. Uskladiš se sa svijetom oko sebe, slušaš glas svoje svijesti i savjesti, i moliš se da budeš nagrađen dobrim zdravljem. To je moja filozofija. Moje viđenje i vrijednost životnih mudrosti.

„Još verujem u dobar znak dobrodošlicu ljubavne izjave bez grešaka različitosti puštam se rečima neka mi pletu priču..... priču mog života“ deo iz Vaše pesme neka bude pitanje?

Ja ću uvijek dok postojim u fizičkom obliku vjerovati u dobar znak i ljudske osobine. Ljubavne koje poštuju ljubav i ljudske izjave koje poštuju različitosti, riječi koje pletu priču dobrog života. Prepoznajem ljepotu objektivom i okom mog razmišljanja. Želim biti u blizini ljudi koji su duboko u sebi pronašli snagu. Nahriniti gladno dijete, ženu, muškarca. Upoznati vlastitu plemenitost veliki je blagoslov.. Znam gdje želim. Tražim put koji će me odvesti. Hvala Diogenu što me podržava na mom putovanju.B.B.

Bilo mi je veliko zadovoljstvo pričati sa Vama i uvek ste dobrodošli u našu kuću „Diogen pro kultura magazin” i „Maxminus magazin”.